

Bodolay Géza

A doktori disszertáció tézisei:

Don Quijoték a színházban – Molière, Bulgakov és a többiek

A pályamű a múlt századot még múltabbról meghatározó Lautreamont szellemében három, látszólag talán össze nem illő tárgyat helyez egymás mellé:

- egy filozófiai dolgozatot Bulgakov 1931-ig tartó első drámaírói korszakáról,
- e korszak legjobbnak ítélt drámájának, az Ádám és Évának műfordítását, melynek magyarországi kiadásához képest jelentős eltéréseken válik láthatóvá, hogy a fordítás a színpadi színmű-interpretáció egyik legfontosabb része lehet.
- Végezetül egy kortárs amerikai szerzőnek, Hirsonnak minden szempontból rendhagyó verses darabját adja közre magyar nyelven, a mű formája okán így tulajdonképpen új színművet publikál. Az eredeti angol nyelvterületen kívül először szólalhatott meg a darab: egy ezredfordulós komédia a „mintha” – tizenhetedik századból.

Molière, Bulgakov, Hirson és a dolgozat szerzőjének életútja több szempontból közössé válik, egy tizennyolc éves rendezői pálya felől ezt immár bizvást állíthatjuk. A pályamunka ezt a párbeszédet mutatja fel a nagy elődök lenyomtatott szellemével. Gúnyos iróniája nem kíméli önmaga tárgyát sem, de talán éppen a megidézett elődök okán ez megbocsátható.